

HARMINCKILENCEDIK KÖRLEVÉL

A BIODINAMIKUS EGYESÜLET TAGJAIHOZ ÉS BARÁTAIHOZ

Kedves barátaim, már négy napja esik a hó, idén valóban könnyű lesz „téli hangulatban” készülni a karácsonyi időre. Mi, kertészek, de természetjáró egyéb népek is, túrázók, zarándokok, jól tudjuk, hogy az év körforgása nem olyan, mint a kerék járása az autó alatt. Szép mintája, szép és változatos, de mégis rendszerbe illeszkedő ritmusa van az évnak.

Különösen ennek a „téli” időszaknak. Mert ez az év éjfele, a nagy változás, múltak számbavétele és jövő-készület.

Valóban, így is van ez. Luca-napjával indul az időszak, a legsötétebb, akkor is, ha fűteni, elektromos fényvel világítani tudunk, (már akinek jutott egy kis szoba...) és Vízeresztig alig változik a kinti sötétség, csak percek, másodpercek késik ilyenkor a napkelte, jön korábban az alkony. Kétszer 12 nap ez, mikor a kerti virágok váltakozó megjelenése nem segít az idő múlását átélnünk. Magunknak kell – szabad! – átélnünk, mi is történik ilyenkor. Hogyan készíti elő egy Gyermeke születését a fogyó fényű, pusztuló 12 nap, hogyan nyílik meg egy kis rés, hogy a jövőbe nézzünk a karácsonykor kezdődő, ún. 12 szent éjszakán.

Nem csoda, hogy minden mérsékelt övön élő nép ünnepelte ezt az időszakot, hiszen olyan általános érvénye van az ember számára, ha a mai világ kereskedelmi-elektronikus zűrzavarából ki tudja dugni a fejét (a szívét?). De ne menjünk túl messzire szakmánktól, nézzük mindezt a biodinamikus preparátumok készítésének szempontjából.

A Luca napját (dec. 13.) az északi országokban ma is nagy igyekezettel ünneplik: egy kislány, még nem is kamasz, fehér ruhát kap, fején korona 12 égő(!) gyertyával, s végigjárja a házat, az iskolát, az üzemet, már ahol éppen vannak az ünneplők. Ez az égi fényt mutatja, melyben az előző év minden tettét megítélhetjük, megvizsgálhatjuk. Mi csak a karácsonyi bűzát vetjük el egy kis tálba, hogy éppen szép zöld legyen az ünnepre.

Mi, biodinamikus igyekezetű emberek, visszatekintünk: Igen, a preparátumok zöme el van ásva a földbe, „visszahúzódt” a sötétbe. A cickavirág a maga szarvashólyag burkolatában, a kamilla, a maga tehénbél burkában, a pitypang virágzatok jól becsomagolva egy tehén-hashártya darabkába, és a csalán, ő már május óta, csak úgy meztelenül a földben, neki a földanya az „állati”, azaz lelkes burkolata. Ezzel a visszagondolással szinte lelkiismeret vizsgálatot végzünk, s közben a tavasz, a nyár képei úsznak lelki szemünk előtt. - Még áprilisban: jól szedtük-e a pitypangot? Nem lett-e csupa bóbíta belőle? Nem volt-e már magja a kamilla virágnak, mert akkor bevetjük vele jövőre a komposztosított kertet is! És a csalán-kévet jól elhatároltuk-e a földtől egy deszkasorral, egy jutazsákkal, hogy majd megtaláljuk. Ez a csalán, harcias vas-fickó, mindig külön úton jár, ő egy egész évet él át a földanya ölén.

És ott van az az iszapban ázó koponya, egy marháé vagy kecskéé. Vajon az agyszerűen benne helyet foglaló, oly kemény tölgkéreg nem fog-e tavaszra kimosódni belőle? Reméljük, pontosan, „szépen, mint a csillag halad az égen” dolgoztunk, és most nyugodtan fogadják a föld téli, csillagtüköröző kristályosítását, erőgyűjtését az elásott, érlelődő preparátumok. El ne felejtjük a humuszvá váló marhatrágyát, azokban az ívelt hajlású, visszhangzó tehénszarvakban! Abból lesz a talajpermetező preparátumunk. A macskagyökér a kamra sötétjében egy üvegben, a kvarc-preparátum az ablak világosságában, másik, zárt üvegben várja, hogy jöjjön a tavasz. Egyenként is különösek, s oly különbözők, mint az erőt adó bolygók, mindegyik a maga égi erejét gyűjtögeti, ha az emberi kéz erre alkalmat ad neki.

És eljön a fordulat napja, ma is karácsonyként ünnepeljük, de kinek jut eszébe, hogy itt 12 napig „megnyílik az ég”. A 12 nap, az eljövő 12 hónapra készít fel minket, s mi elgondoljuk, miként fogunk ezekkel az „áldásgyűjtő szerekkel” jót tenni, ha újra eljön a tavasz. Majd az előző hibákat kiküszöböljük munkánkból, anyagi segítséget hívunk kertünk tündéréihez, mikor az első preparátumot kikeverjük, s később majd, jó meleg idők hűvös reggelein a kvarc-preparátumot is kikeverjük, kipermetezzük a már zöldülő növényeinkre. (Ő akkor lesz a talajban, a szarvban, ez a kvarc-örlemény, mikor a föld nyári állapota van.) És a sok-sok lomb, avar, (2010-ben valóban dúsan

termett a zöld a sok esőtől), hogyan lesz finom humusszá, miután majd beoltjuk a bolygóerőt hordozó, ember-alkotta, de természet-közeli furcsa preparátumokkal. Csupa várakozás vagyunk. A tizenkét nap alatt, míg arra készülünk, hogy a Vízkereszt ünnepén minden égi erő forrásának emberhez érkezését megtanuljuk felfogni, újra visszazökkenhetünk a hétköznapiakba. De már kezdődik is a magvak válogatása, palántaföld keverése stb. Jön a tavasz. Kívánom, hogy e sok furcsaság megértésével az emberiség jövőjét tudjuk előkészíteni, mi biodinamikus kertészek és gazdák.

A Maria Thun–féle Vetési naptár 2011. megjelent, ajánlhatjuk alkalmazását.
Van egy hasonló állattartási csillagászati naptár is,... valaki segíthetne, hogy azt is lefordíthassuk!

A téli intenzív biodinamikus tanfolyam: 2011. jan. 14. 14 órától 2011. jan. 18-ig tart, a gödöllői Szent István Agrártudományi Egyetem 103- szemináriumi helységében.
Jelentkezni kell előre. +361-200-7867 telefonon vagy mezei.ottone@ gmail.com elektromos postán.

Kívánunk minden olvasónknak, barátunknak szép, nyugodt, örömteli ünnepeket.

Budapesten, 2010. dec. 3.

Mezei Ottóné,
Klári néni